

Бельорін-Еррера О. М.
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, аспірантка
кафедри валеології

РІВНІ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ ОСНОВ ЗДОРОВ'Я ДО СТВОРЕННЯ ЗДОРОВ'ЯОРІЄНТОВАНОГО СЕРЕДОВИЩА У ШКОЛІ

Для того щоб процес методичної підготовки майбутнього учителя основ здоров'я до створення здоров'яорієнтованого шкільного середовища був керованим, необхідно виявити рівні її сформованості, що передбачає виділення одиниці аналізу готовності студента до методичної діяльності.

Високий рівень характеризується самостійною постановкою методичних завдань, здатністю прогнозувати і визначати найбільш ефективні шляхи їх вирішення, контролювати і оцінювати дії. Середній рівень визначається тим, як окремі завдання високого рівня складності вирішуються за допомогою викладача, який, наприклад, може запропонувати пізнавальну задачу і проконтролювати хід її вирішення. Низький рівень свідчить про те, що студент потребує стимулювання його роботи, контролю з боку викладача за її ходом, використовує ті чи інші засоби при наявності зразка або знаходить інформацію про дії, орієнтуючись на відомі способи.

Методику формування готовності студента до методичної діяльності слід розробляти з урахуванням його індивідуальності, ступеня розвиненості його мотивів, вольових зусиль, уміння працювати з інформацією. Зазвичай виділяють дві групи мотивів: а) соціальні, пов'язані з соціальними взаємодіями учня з іншими людьми; б) пізнавальні, обумовлені змістом курсу і процесом його вивчення.

Змістовно - операційний компонент буде характеризуватися трьома рівнями, відповідними низькому, середньому і високому рівням сформованості готовності студента до виконання методичної діяльності.

У емоційно - вольовому компоненті фіксуються такі рівні: а) вольові зусилля студент проявляє в більшості випадків, відступаючи лише при серйозних ускладненнях; б) вольові зусилля він проявляє у всіх видах навчально - пізнавальної діяльності.

Кожен студент залежно від мотивації, вольових зусиль і рівня володіння навчальним матеріалом може просуватися своїм шляхом від самого елементарного стану модельованого об'єкта до найскладнішого. Диференційований підхід до формування методичної готовності майбутнього вчителя основ здоров'я до створення здоров'яорієнтованого шкільного середовища припускає три напрямки розвитку цього феномена. Підставою першого з них є пріоритетність мотиваційного, друга - змістовно - операційного і третього - емоційно - вольового компонента особистості.